

ע"פ 1817/24 - טארק גבן נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1817/24

כבוד ממלא מקום הנשיא יצחק עמית
כבוד השופט נעם סולברג
כבוד השופט אלכס שטיין

לפני:

טארק גבן

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על הכרעת דינו (מיום 2.5.2023) ועל גזר
דינו (מיום 25.1.2024) של בית המשפט המחוזי
בנצרת בת"פ 49487-12-19 שניתנו על ידי כב'
השופט ג'ורג' אזולאי
י"ג בטבת תשפ"ה (13.1.2025)

תאריך ישיבה:

בשם המערער:

עו"ד סיגל בלום

בשם המשיבה:

עו"ס סיון קוריס

בשם שירות המבחן:

פסק-דין

1. בין המערער לאביו פרץ סכסוך על רקע התנגדותו של אביו לקשר עם אחד בשם יוסף. בעקבות הסכסוך ולמשך כשבועיים עזב המערער את בית אביו. בעקבות שיחה שניהל אביו של המערער עם אותו יוסף, במהלכה דרש מיוסף להתרחק מבנו, איים יוסף על האב ולאחר מכן התקשר למערער, וסיפר לו על השיחה עם אביו. בעקבות כך החליט המערער לירות בסמוך לבית אביו. הוא נטל תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, הגיע ליד בית אביו וירה כשמונה יריות באוויר במטרה להפחיד את אביו. בעקבות תלונה שהתקבלה במשטרה על הירי, כוח משטרה הגיע למגרש משאיות, שם שהה המערער. המערער ויוסף, שהיו אותה עת יחדיו, ניסו להימלט אך נתפסו על ידי המשטרה לאחר מרדף.

2. המערער כפר בכתב האישום שהוגשם נגדו, ולאחר ניהול הוכחות, הורשע בעבירות של הובלה ונשיאת נשק; ירי באזור מגורים; איומים; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירות בהתאמה לפי סעיפים 144(ב) רישא, 340א(ב)(1), 192 ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בית משפט קמא השית על המערער מאסר בפועל של 40 חודשים בניכוי ימי מעצרו; מאסר על תנאי

עמוד 1

של 9 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה שקשורה בנשק חם או באלימות פיזית מסוג פשע; וקנס בסך 10,000 ש"ח או 3 חודשי מאסר תמורתו.

3. על הכרעת הדין וגזר הדין נסב הערעור שלפנינו.

4. נאמר בקצרה כי לא ראינו ממש בטענות המערער בדבר "כורח" או "צורך", והדברים הובהרו היטב על ידי בית משפט קמא בהכרעת הדין ונביא דברים בלשונו:

"טענה זו אינה עומדת בשום במבחן, לא של ההיגיון, לא של ניסיון החיים ולא של השכל הישר, ובעיקר טענה זו אינה עונה על אף אחד מהתנאים המצטברים של הסייגים.

טענת הנאשם היא בעצם כי הגה רעיון מבריק: החליט על דעת עצמו (בלי שהתבקש על ידי מאן דהו) לירות ליד בית הוריו, עצם הירי ירגיע את יוסף ויגרום לו לנטוש את הרעיון לזרוק רימון, וכך 'יציל' את משפחתו. המדובר בטענה מופרכת מכל הבחינות".

אף לא מצאנו ממש בטענה לאכיפה בררנית בשל אי העמדת יוסף לדין, מה עוד שחלק מהקשיים בהעמדתו לדין מקורם במערער עצמו.

5. מצאנו לקבל את הערעור באופן חלקי ככל שהוא נסב על גזר הדין, בהתחשב בהמלצתו החיובית של שירות המבחן, בין היתר, לאור היחסים התקינים כיום בין המערער לאביו, ולנוכח כבדת הדרך השיקומית שעשה כמפורט בתסקיר. כן התחשבנו בחלוף 5 שנים מאז המעשים (בחודש דצמבר 2019).

אשר על כן, אנו מעמידים את עונשו של המערער על 28 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. יתר הוראות גזר הדין ישארו על כנן.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו ביום 24.2.2025 עד השעה 10:00 בימ"ר קישון או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ה (15 ינואר 2025).

אלכס שטיין
שופט

נעם סולברג
שופט

יצחק עמית
ממלא מקום הנשיא